

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk 15 centiem.
Aankondigingen 15 centiem per druk-regel.

TONGEREN, DEN 5 JANUARI.

Wat men zoo lang heeft willen verborgen houden, komt eindelijk in Duitschland machtig voor den dag. Gansch het land door mort en klaagt men, over het doorzetten van den onmenschenoorlog, die Duitschland goed en bloed vraagt en het evenwel geen nieuwe voordeelen kan aanbrengen, welke tegen de verliezen en opofferingen kunnen opwegen.

Het is niet meer te verbergen, er gaat door Duitschland eene groote jammerklacht op en Bismark's politiek zou er, op dit oogenblik, openlijk tot in het diepste der hel vervloekt worden, indien men durfde spreken.

Het getal weduwen en weezen is ontelbaar geworden, en diegenen welke weten dat hunne vaders, broeders en verloofden nog in leven zijn, scheppen zich de ijselijkste inbeelden van hunnen toestand. Zij stellen zich die ongelukken voor lijdend, afgemat en afgebuld, wegzakpend van koude en gebrek in de bivakken; ofwel stervend, verlaten en vergeten op het slagveld; ofwel getransporteerd met bevrozen voeten, bevrozen handen — en al die jammerlijke vooruitzichten zullen u, in de straten der steden en in de dorpen, duizendmaal per dag herhaald worden.

Een aantal vrouwen, moeders en echtgenooten zijn zinneloos geworden van lijden, en indien hunne zonen of mans nog oot terug keeren, zullen zij haar achter de traliën van het verschrikkelijk gekkenhuis moeten gaan opzoeken.

Bij den laatsten oproep der reservetroepen, te Aken, zoo leest men in een blad, verzettelden zich de vrouwen tegen het vertrek, en toen alle bede en smeeking niet hielp, wierpen die ongelukken zich wanhopig op de rails voor de lokomotief, die hunne dienaren ging wegslepen.

Al die geestdrift, al dat *chauvinisme* van voor eenigen tijd, is voorbij. Rouw, niets dan rouw in de huisgezinnen en geen enkel getroffene die troost vindt in de bebloede militaire lauwerkroon, welke miljoenen ongelukkige lijdens van allen aard, heeft gekost.

Vrede, vrede! dat is de kreet van gansch Europa. Wee hen, die overmachtig zijnde, niet willen luisteren naar dien kreet, welke uit 't diepst der zielen opstijgt. 't Is meer dan genoeg bloed vergoten, voor eene zaak die de koningen aanbelangt; maar die geene enkele stoffelijke verbetering aan het arme volk geven zal.

(Handelsblad.)

Oorlogsberichten.

De deutsche belegeringsbatterijen hebben de forten van Rosny, Noisy en Nogent gedurende twee dagen hevig beschoten. Men verwacht er zich aan dat eersdags de beschieting van nog andere forten, namelijk tegen dat op den Valeriaanschen berg, ondernomen zal worden. De Pruisen zijn erin gelukt, zware belegeringsbatterijen te planten te Garches, in de nabijheid van laatsgenoemd sterk fort, waar de taak voorzeker zoo gemakkelijk niet zal vallen als bij dat van Rosny. Het geweldige kanonvuur, welke eergisteren avond nog voortduurde, had ongetwijfeld ten doelwit om zich in de veroverde standpunten te versterken en zich tegen 't vuur der forten te beschermen.

Het vuur der drie bovengenoemde forten zou, volgens eene telegram uit het pruisische hoofdkwartier te Versailles, in den avond van Nieuwjaarsdag, tot zwijgen zijn gebracht.

Volgens den *Daily Telegraph* zijn de Pruisen voornemens, onderwijl zij de forten beschieten, bij tusschenpozen eenige bommen en granaten te werpen op de kwartieren van Villeite, Belleville, Saint-Antoine, en aldus te gelijker tijd de gedeeltelijke beschieting der stad zelve te bekwetsen.

De aanblik van Parijs blijft tot heden geruststellend.

De verovering van den Avronberg en de beschieting der drie forten hebben gewis eene diep-ontroering te weeg gebracht. Die ontroering werd nog vergroot door het feit, dat sinds tien dagen niet éne duif met tijdingen in de belegerde stede toegeworpen was en het kanonvuur van den Valeriaanschen berg het schoone lustslot Malmaison in gruis heeft geschoten.

Na eenen kloekmoedigen en langdurenden wederstand, heeft de kleine doch sterke vestingstad Mézières zich eindelijk moeten overgeven

aan de overmachtige Pruisen, die haar reeds gedeeltelijk in brand hadden geschoten.

Zoo men ziet, worden al de kleine vestingen, in het noord-oosten van Frankrijk gelegen, beurtelings gedwongen hunne poorten te openen door de verschrikkelijke uitwerksels der pruisische artillerie Longwy — alléén is nog bezet met een fransch garnizoen.

In Noord-Frankrijk schijnen de troepen van Manteuffel zich van Kamerijk naar de richting der zee kust te verwijderen. Rijsel blijft derhalve nog onbedreigd. Men verwacht zich aan eene veldslag tusschen het fransche Noorderleger van generaal Faidherbe en de pruisische troepen van generaal Manteuffel, naar den kant van Atrecht.

Langs de beneden-Seine en de Loire, hebben den 30 en 31 december gevechten plaats gehad te Bouille en omstreken, op vijftien kilometers zuid-westwaarts van Rowaan.

Luidens het verslag van generaal Manteuffel, uit Versailles als officieel overgeseind, heeft hij de fransche troepen in het kasteel « Robert le diable » gedreven, en dat kasteel stormd-rhand ingenomen. De Franschen hadden daarbij veel dooden en gekwetsten en een honderdtal krijsgangenen verloren, onder dewelke een overste der vrijeschutters.

Latere berichten uit Bordeaux, melden echter dat de fransche troepen, aangevoerd door generaal Roy, den aanval vernieuwd, de Pruisen geklopt en de standpunten hernomen hebben.

Uit Havre wordt insgelijks gemeld dat de fransche generaal Chanzy, in de nabijheid van Vendôme, eene zegepraal behaald heeft op de pruisische troepen.

Dr. Russel schrijft uit Versailles onder andere het volgende aan de *Times*: « Ik heb de nieuwe werken rond Mont-Valérien dagelijks waargenomen, en met den dag zien vorderen; mijne belangstelling nam steeds toe, en ik ben thans voor mij zelven tot de zekerheid gekomen, dat de generaal Trochu, onder het fort Valérien een uitgebreid verschanst kamp gereed maakt, waar hij, wanneer Parijs zoo goed als ongeborgd wezen zal, en de bevolking lastig zal worden, denkt terug te trekken. Het fort is op zich zelf eene kleine stad; het is buiten schot; het bestrijkt Parijs.

Dag aan dag heb ik lange konvooien van karren den weg van Courbayove naar de keel van het fort langzaam, alsof zij zwaar geladen waren, zien volgen, en uit de grootere snelheid, waarmede die karren terugkeerden, maakte ik op, dat zij alsdan ledig waren. De arbeid, die aan de veldwerken besteedt wordt, en de uitgebreidheid der werken, verraden ons of ander groot plan. Op goede kaarten wordt, ongeveer 800 meters ten west-noord-westen van Valérien, een windmolen aangewezen. Deze is het centrum van eene der groote vrijeschans.

Er is nog eene andere en nog grootere schans, zuidelijk van de batterij van den molen — dat is: dichter bij de Deutsche stellingen — opgeworpen. Omtrent de bestemming van deze gerechancheerde stellingen kan geen twijfel bestaan; zij kunnen eene zeer groote strijdmacht beschermen, en evenmin kan men er aan twijfelen, of de Duitschers zijn van plan om de deugdelijkheid van het Fransche geschut op de proef te stellen door een vuur te openen op verschillende punten, welke trefbaar schijnen te zijn.

Dit zal voor het minst de Deutsche troepen opwekken, en zou — want in den oorlog kan niemand de gevolgen voorstellen — tot belangrijke veranderingen in de houding der verdedigers kunnen leiden. De kanonnen der Duitschers dragen ontzaglijk ver; hunne stukken, die projectielen van 170 pond werpen, zijn geduchte aanvalsmiddelen; maar ik ben er zeker van, of het fransche 10dums zeegeschut, in een eerlijken tweestrijd, niet blijken zal de Deutsche stukken de baas te wezen. De Franschen hebben echter geene middelen om den grooten houwtiersermortier te beantwoorden.

Het fransche Noorderleger zet zijne krijgswerkingen voort tegen het pruisische legercorps van generaal Manteuffel. De eerste brigade der fransche troepen heeft eergisteren eenige dorpen veroverd, welke door de Pruisen bezet waren; bij den aanval tegen twee andere dorpen, heeft die brigade terug moeten trekken. Van weerskanten zijn er eene menigte gesneuvelden en gekwetsten.

Tusschen Chateaufort en Vendôme hebben gevechten plaats gehad, waarbij de Pruisen terug werden gedreven na aanmerkelijke verliezen ondergaan te hebben.

Bij den veldslag van den 31 december, langs de beneden-Seine, hadden de Duitschers meer dan 300 mannen aan dooden en gekwetsten verloren.

In Oost-Frankrijk werden eergisteren gevechten geleverd in de omstreken van Gray en op de

lijn van Beaume. De Duitschers hebben aldaar ook de nederlaag gehad. Meer dan 800 gekwetsten zijn gisteren naar Brest overgevoerd.

Onderwijl de Duitschers een drietal forten langs den oostkant van Parijs beschieten, en wellicht een stormderhand hebben ingenomen heeft koning Wilhelm I van Pruisen te Versailles het Nieuwjaarsfeest op eene plechtige wijze gevierd, te midden der deutsche vorsten zijne bondgenooten in den oorlog.

In zijne redevoering heeft de *grijze held* hulde gebracht aan de heldhaftigheid der deutsche vorsten en aan die hunner legers, die van zegepraal tot zegepraal voorwaarts zijn gegaan. Hij zegde dat het groote doelwit echter nog niet bereikt is, te weten; den eervollen en duurzamen *vrede*, welke verkrijging in allen gevalle aan de Duitschers verzekerd is.

Op het banket heeft de koning het verleden jaar met dankbaarheid herdacht, en het toekomstige met hoop begroet als het Vredejaar.

De groothertog van Baden heeft, in naam der Deutsche vorsten, den koning gratiewoord Hij zegde dat de *Deutsche eenheid* van nu af een voltrokken feit is, en dat het eerbiedwaardig Deutsche keizerrijk met verjeugdige krachten zal herleven onder het bestuur van Wilhelm I, keizer van Duitschland en koning van Pruisen.

Al de deutsche vorsten hebben die redevoering beantwoord met een geestdriftig vivat aan *Wilhelm den overwinnaar*.

Aller oogen blijven nu gevestigd op de voorvallen rond 't belegerde Parijs en op de besluiten welke in de Conferencie te Londen door de vertegenwoordigers der groote Mogendheden genomen zullen worden.

De bijeenkomst biedt nu de gunstigste gelegenheid aan voor een diplomatische bemoeiing der onzijdige vorsten met den gruwlijken oorlog tusschen Frankrijk en Duitschland; te meer dewijl de gevolmachtigden der oorlogvoerende landen deel-nemen aan de beraadslagingen der Conferencie.

Er is, eiasa! reeds te veel menschenbloed noodeloos vergoten voor eene enkele kwestie van afstand of onzijdigmaking van eenen lap grondgebieds. Het zou eene eeuwige schande voor de onzijdige Mogendheden zijn, bijaldien zij van deze gelegenheid geen gebruik maakten om door alle mogelijke middelen een einde te stellen aan dien moordenden strijd, die gansch het menschdom zoo diep bedroeft en vernedert, en geheel ons werelddeel in vrees en angst gekluisterd houdt, terwijl handel en nijverheid, werk en broodwinst voor de arbeidende standen daardoor meer en meer belemmerd en vernietigd worden.

Ziehier eenige tijdingen uit Parijs, per luchtblaas ontvangen:

Volgens een fransch generaal, kan de prefectuur van Versailles, 9300 meters van het fort Mont-Valérien gelegen, door de kogels van de nieuwe artillerie getroffen worden.

Volgens berichten uit Mans, trekken de Pruisen overal op Orléans en Parijs terug. Dit wordt toegeschreven aan het dreigend leger van Bourbaki, 100,000 man sterk, en aan de groote verliezen, die de Duitschers sedert drie weken hebben ondergaan. Wat er ontbreekt, zijn schoenen. Op het einde der week hoort het fransch leger het offensief te hernemen met 150,000 mannen en 400 kanons.

De laatste krijgsraad, voorgezeten door generaal Trochu, is hoogst belangrijk geweest. De opperbevelhebber heeft aan de generalen en admiralen, vereenigd in zijn hotel, zijn oorlogsplan medegedeeld. Dit plan heeft de goedkeuring van al de aanwezigen genoten. De voorzitter van het gouvernement heeft zijne aanhoorders door zijne overtuigende en welsprekende taal medegeslept. Naarmate Trochu zijn plan ontwikkelde, werd zijne stem meer en meer bezielend, en toen hij eindelijk tot zijn besluit kwam, had hij eenieder tot zijn gedacht overhaald.

Generaal Trochu, die in persoon de gevechten van gisteren bestaude, is bijna het slachtoffer zijner overschrokkenheid geweest. Toen hij met zijnen staf nabij Drancy kwam, zag hij zich eensklaps blootgesteld aan het vuur van eene vijandelijke batterij, welke het kleine corps met eenen regen van bommen en kogels begroette. Door een gelukkig toeval, werd niemand gekwetst. Ouwrikbaar, niettegenstaande de kogels die om zijn ooren floeten, heeft generaal Trochu de vijandelijke bewegingen geleeslagen, en staps-gewijs zijnen weg voortgezet. Het zijn de mariniers van het garnizoen van St-Denis en het 134^e linierregement, die dien aanval van Bourget begonnen hebben.

De mariniers vielen als gewoonlijk op den vijand, de moorddadige bijl in de hand. Niets kon hen weerstaan. Ook was het gevecht langs dien kant verschrikkelijk... De Franschen maakten een honderdtal gevangenen, bijna allen toehoorende tot het groothertogdom Posen. De Pruisen verloren veel volk, te oordeelen volgens het groot getal helmen en naaldgeweren, welke onze mannen te St-Denis hebben teruggebracht.

Van de acht honderd mannen, welke het corps der mariniers samenstelden, ontbraken er twee honderd negentien op het appel. Vier marine-officieren zijn gedood geworden; acht werden mis of meer zwaar gekwetst. Kapitein Lomotte-Heret zag twee zijner ordonnantie-officieren onder zijne oogen vallen, zijn paard werd onder hem doodgeschoten. Het tweede gedeelte van het gevecht van Bourget was in verre na zoo moorddadig niet; eenige gekwetsten slechts en twee of drie dooden langs onze kant.

Onze artilleristen hebben de vijandelijke artillerie geheel en gansch buiten gevecht gesteld. Onder de pruisische gevangenen, welke wij gemaakt hebben, bevond zich een sergeant-majoor toebehoorende tot het regiment der wacht van koningin Elisabeth. Hij was drager van papieren en dagbladen, welke hem dadelijk afgenomen en onder zegel naar den gouverneur van Parijs gezonden werden.

Gansch Parijs is met den besten geest bezielde; iedereen wil standhouden, zoolang een man recht op de wallen staat. Geene officiele tijdingen; men versterkt zich in de veroverde stellingen.

Binnen de muren van Parijs.

De *Morning Post* bespreekt het aan generaal Trochu toegeschreven plan, om Mont-Valérien in eene groote citadel, omgeven door een versterkt kamp, te herscheppen, waar hij zich zou kunnen terugkeren wanneer hij gedwongen zou zijn om Parijs over te geven. Het plan is vernuftig bedacht, maar zeer onwaarschijnlijk. Een citadel kan van het grootste belang zijn, wanneer de vesting, welke zij beschermt, belegerd werd, doch wanneer eene stad omsingeld en geblokeerd wordt, zoals Parijs, kan zij weinig of geen nut doen. Wil het geval, dat een groot gedeelte der beste troepen van generaal Trochu zich op Valérien terugtrok wanneer Parijs « in extremis » was, dan zou er een commandant te Parijs en een te Valérien zijn.

Indien de commandant van Parijs wenschte te onderhandelen met de Pruisen zouden deze hetzelfde antwoord geven, dat zij den commandant van Metz gaven Graaf von Moltke zou de onvoorwaardelijke overgave van Parijs, al de forten en al de troepen binnen en rondom Parijs eischen. Deze eisch zou worden afgeslagen, de blokkade zou worden voortgezet, en daar Trochu niet zou kunnen toestaan dat de Parijzenaars van honger omkwamen, zou hij genoodzaakt zijn Valérien over te geven. Dit is zoo klaarblijkelijk, dat het onmogelijk te gelooven is, dat Trochu inderdaad van plan zou zijn zich naar Mont-Valérien terug te trekken.

De binnen de muren van Parijs ingesloten correspondent van de *Daily-News* geeft eenige belangrijke bijzonderheden aangaande den toestand der inwoners. De arme lieden lijden verschrikkelijk, en zoover zij kunnen opmaken uit zijne woorden, voornamelijk door gebrek aan brandstof. Hij bezocht de achterhoeken van Parijs en de armoedige straten der stad in de omstreken van den boulevard de Clichy.

« De ellende was verschrikkelijk » zegt hij. Half uitgehongerde vrouwen en kinderen zaten op den dorpel van hunne huizen te nauwnood met zooveel kleeren aan het lijf als de eerbaarheid en vooral het koude weer eischen. Zij vertelden mij dat zij noch brandhout noch cokes hadden en dat zij het buitendeure nog warmer vonden dan in hunne tochtige huizen.

Verscheidene nationale garden brengen hun geld niet te huis, maar verdrinken en verbrassen het, en er zijn vele huisgezinnen, uit vrouwen en kinderen bestaande, die aan hun lot worden overgelaten, tot dat beslist zal zijn tot welke categorie van bedeedden zij eigenlijk behooren.

Burger Mottu, de ultra-democratische meier van het eerste arrondissement, heeft verklaard, dat alle huwelijken met de linkerhand echt zullen zijn in de oogen der wet, en dat de bijzitten der nationale garden de bedeling zullen krijgen, wa'rop de wettige vrouwen dezer soldaten aanspraak maken!

De correspondent lacht, maar het gaat hem niet meer van harte af, want de ellende die dagelijks groter wordt, maakt hem treurig en mismoedig. Op een zolderde van een huis in Belleville, werd eenige dagen geleden het lijk ontdekt van mev. Hamelin, weduwe van den afgezant van Frankrijk bij het hof te Constantijnopel onder de regering van Louis-Philippe; zij was van koude en gebrek omgekomen.